

Už se vám někdy stalo, že zakoupená věc jako zázrakem přestane fungovat těsně po té, co jí vyprší zákonná záruční doba? Jsem si stoprocentně jistá, že ano. Možná jste měli jen smůlu na kvalitu výrobku, říkáte si. Ale neměli, nebo jste rozhodně nebyli sami. A v žádném případě nebudte z toho smutní, nejste v tom sami, protože tento „fenomén“ současných spotřebičů, jako je kávovar, rychlovarná konvice, pračka, myčka a další a další, včetně třeba náradí neustále narůstá a je stále častější.

A víte proč se to děje? Protože ty spotřebiče v sobě mají tzv. kurvítko. Což jsou záměrné závady za účelem, aby vás to donutilo k nákupu nového spotřebiče. Ta tam jsou doby poctivé, ačkoliv třeba leckdy ne příliš designově šmrncovně zpracovaných výrobků z éry budování socialismu, které byly tehdy dokonce i na západ od našich hranic považovány za skoro „nerozbitné“. Jenže spolu s budováním rozvinutého kapitalismu v podobě korporátního fašismu pyšnicího se kategorickými imperativy lhát, krást a podvádět, přišlo lhaní, krádeže a podvádění do všech oborů lidské činnosti včetně výroby domácích spotřebičů. A s ním přišla ke slovu tato „kurvítko“ sloužící k tomu, aby v určenou dobu výrobek zkrátka úplně zkurvila. A vy museli sáhnout do kešene a zakoupit si nový.

Žádný mainstreamový žurnalista vám o tom neřekne ani slovo, protože nesmí. V korporátním fašismu jsou zkrátka korporace nadřazeny běžnému obyvatelstvu, protože to ony vytvářejí zákony, které je samé chrání, ale za to jsou zaměřeny proti nám, lidem, nejsou tu pro nás.

Zatímco mainstreamový žurnalista by to bral za konspiraci, já konspirace přímo miluji, protože se stále častěji stávají nechutnou skutečností. Víte který domácí spotřebič vykazuje nejmenší spolehlivost a nejčastěji se rozbije? Je to údajně pračka, neověřila jsem si to, ale je to i možné. Pračky mívají standartní dobu záruky dva roky, výjimečně ji výrobci prodlužují až na deset let u výrobků, na kterých se zkrátka nemá co pokazit. **Kvalita výrobků však rapidně klesla, zatímco jejich design a styl je stále více šmrncovnější** a pračky se dnes nejčastěji porouchají těsně po vypršení záruky. Je to náhoda nebo záměr?

Finanční částka okolo 1500,- - 2000,- korun je jakýmsi psychologickým momentem nebo spíše hranicí, na které každý zákazník začne přemýšlet o tom, zda-li se mu vůbec vyplatí ten výrobek nechat opravit. Zkrátka součástky jsou drahé a hotové výrobky jako jsou počítače, pračky, kávovary, vysavače, televize, a další jsou stále levnější, výkonnější a stylovější. **Je to takový dopamin naší konzumní společnosti a základní mantra fungování trvale rostoucí ekonomiky zaměřené výhradně na konzum.** Jak ale lze zajistit dostatečnou produkci a odbyt v době, kdy je trh plný konkurence a nabídka trhu značně saturovaná? Jak přesvědčit konzumenta, aby i výrobky s dlouhou trvanlivostí měnil častěji, než byl čas původně naplánovaný na jejich koupi?

Jedna cesta, o které mainstream naopak velmi často hovoří, je cesta technologických a hlavně designových inovací, které sami o sobě zákazníka motivují ke koupi nového, propracovanějšího, chytřejšího, výkonnějšího či jen hezčího výrobku. Druhá cesta je marketingová, čiliže to jsou ony akce jako je "vyměň starý za nový", zpětné výkupy, slevy a podobně. A třetí cesta, kterou by mainstreamový žurnalista okamžitě nazval konspirací, je záměrně naplánovaná poruchovost. **Neboli ono „kurvítko“.** Tedy nějaká důležitá součástka jen s velmi krátkou trvanlivostí, která je ve výrobku záměrně využita právě z důvodu, aby se ten výrobek rychleji, nejlépe hned po uplynutí záruční doby zázračně, sám od sebe porouchal. Takže je to mechanismus, kdy výrobce prodává relativně kvalitní výrobek, ve kterém ale něco jako je třeba pouhá kombinace materiálů, nebo výběr jednotlivých dílů či součástek zajistí, aby výrobek fungoval akorát tak dlouho, jak výrobce chce. Tedy po dobu záruční lhůty a pak se zázrakem pokazí. To vše je doplněno ještě další formou související s plánovanou poruchovostí a tou je to, že výrobce např. nenabízí náhradní díly. Nebo je výrobek nerozebratelný, tedy neopravitelný. A v tom případě, když se takový výrobek porouchá tak si zkrátka milý spotřebitel musí zakoupit nový. A přesně to je to, o co tady jde.

Další takovou záhadnou poruchou bývá snížení výkonu baterie ve výrobku, typicky notebooky, chytré telefony, tablety, i-pady a podobně. Typicky třeba právě i-pady nejčastěji přestávají fungovat po 18 měsících, protože výkon baterie rapidně klesne. A baterka se v nich nedá vyměnit ani koupit zvlášť. A výměna baterie u výrobce je tak drahá, že se prostě nevyplatí a mnohem levnější je koupit si nový výrobek. Jenže do Applu se obula média a spotřebitelé podali hromadnou žalobu. A ejhle, expertiza provedená v rámci soudního řízení jasně ukázala, že ve výrobku jsou záměrně použity baterie s výdrží naplánovanou na 18 měsíců. Po několika měsících Apple ustoupil a nabídl „mimosoudní vyrovnání v podobě prodloužení záruční lhůty u svých výrobků a výměnu baterií zdarma.

Na fenomén takzvané plánované životnosti si posvítili i jinde, například v Německu, kde expertní posudky zadané stranou Svaz 90 a Zelenými jasně prokázali, že tuto plánovanou životnost výrobků firmy používají, aby se jim zvýšili jejich tržby za prodeje nových výrobků. Plánovaná životnost je dnes všudypřítomná. Součástky jsou poddimenzované, častěji se porouchávají a nebo více opotřebovávají, aby vytvořili záměrně naplánovanou poruchu. Z výroby záměrně nekvalitních spotřebičů se stal doslova masový fenomén, tvrdí jeden z autorů expertizy Stefan Schridde.

~~~

Zpracoval: Myšpule/myspulesvet.org

Zdroj: <https://cz24.news/kurvitka-nici-nam-zivoty>

Sdílet